

„Dnes je tak chladné počasí!“
Tak jsem řekla, „Dobře, nechte je všechny přijít sem, obejmout jeden druhého.“
Cítíte se teď lépe?
(Ano.)
Jak se máte?
Dobře. Zdravím, Mistryně.
Ok, dobře.
Dobře, dobře.
Vidí mě ti, kdo sedí vzadu?
(Ano.) Je to v pořádku.
Je to lepší, než mě nevidět vůbec.
Mohou sedět v mé kuchyni? Dobrá.
Za dne pracují.
Byli jste rušeni, když jste seděli ve svých pokojích?
Kdo seděl dnes v pokoji?
Byl slyšet velký hluk? (Ne.)
Opravdu? (Ano.)
Raději sedíte ve svém vlastním pokoji?
Dobrá. Hej, Hally.
Hally, pojď.
Neobtěžuj lidi, ano?
To nechceš.
Nepotřebuji tolik věcí, můj Bože.
Můžeš si lehnout tady, Hally.
Lehni si tady, ano?
Ano, sedni si tam, vedle.
Hally, pojď sem.
Nahoru, nahoru, Hally.
Hally, nahoru. Sedni.
Protože na ně nemám čas, musím je brát střídavě; brát je trochu s sebou, abychom měli trochu více času.
Trochu času, ano?
Teď jsi v pořádku.
Miluje lidi.
To je Hally, hvězda knihy Psi v mém životě.
Ano, jedna z hvězd.

Tak moc chtěl přijít a pozdravit vás, ale teď nemá prostor, kam by šel;
takže můžeš zůstat tady a všechny pozdravit. Ano?
Můžeš vyskočit, tak se neboj.
Pokud chceš vidět lidi, seskoč tam, ano?
Ó, skáče velmi rychle a velmi, velmi vysoko.
Nikdy jsem neviděla psa skákat do takové výšky.
Je to tvrdý kluk, ale miluje lidi.
Miluje, zbožňuje lidi; zbožňuje lidi, zbožňuje.
Zemřel by pro lidi, ano. Dobrá.
Jsou všichni v pořádku? (Ano.) Neumíráte snad, nebo ano? (Ne.)
Stále v pořádku? (Ano.)
Je jídlo dobré? (Ano.)
Ok, řekli, že teď musím mluvit čínsky.
Ok? Protože není dost času na přípravu čínského překladu.
Je jedno pořekadlo, které říká, že bychom měli raději jednu inteligentní osobu proti sobě, než hloupou, která nás povzbuzuje.
Rozumíte?
Pokud je ten, kdo nás chválí, hloupý a ničemu nerozumí, pak máme problém.
Teď se smějete!
Smějte se dříve, pokud chcete, abych věděla, že jsem zábavná. Ok.
Tehle příběh má dokázat, že to přísloví je pravdivé.

Raději bychom měli inteligentního soupeře, než hloupého přívržence, který nás následuje a povzbuzuje nás.
Pokuste se naslouchat překladu, ano?
Pokud ne, tak se jen dívejte na Číňany: pokud se budou smát, smějte se. Velmi prosté, ano?
A počkejte, až možná o dva měsíce později uvidíte na Supreme Master TV:
„Tak teď vím proč se smáli!“
Dva měsíce nic není.
V pořádku?
Všichni jsou v pořádku? (Ano, ano.)
Musíš být trpělivý, Hally.
Musíš být trpělivý.
Miluje být takhle jen poplácáván, poplácáván...
To je všechno co chce.
Nic jiného v životě nechce.
Někdy ani jídlo – výměnou za poplácávání.
Ano, tak starý a miluje být poplácáván.
Stařík.
Dobrá.
Teď vám řeknu ten příběh.
Byl jeden člověk, který jezdil kolem na koni, klap, klap, klap...
Ano? Dobře! Slyšíte „klap, klap, klap,“ ano? Dobrá.
Pak uviděl při straně cesty spát člověka.
Někteří lidé spí s otevřenými ústy, je to tak?
(Ano.)
Takhle.
Také tak vypadáte, když meditujete.
Vypadá to podobně.

Všichni to známe.
 Takže ten člověk spal
 s otevřenými ústy.
 Když jezdec projížděl
 kolem, všiml si toho...
 Možná trénoval svého koně.
 Takže jezdil kolem
 a všiml si toho muže
 s otevřenými ústy.
 Pak do jeho úst vlezl had
 a on jej spolknul.
 Jezdec byl vystrašený,
 když to viděl.
 Věděl, že kdyby nechal
 tohoto muže dál spát,
 jed by se rozšířil
 do celého jeho těla
 a on by jistě zemřel.
 Takže použil svůj jezdecký
 bičik a mrskal toho muže,
 dokud se bolestí neprobudil.
 Ten muž se vzbudil.
 Protože jezdec věděl,
 že situace je naléhavá,
 vytáhnul jej na koně,
 zatímco jej tvrdě bil.
 Dojeli na místo,
 kde bylo mnoho
 shnilých jablek, které
 páchly a byly zkažené.
 Pak toho muže
 přinutil je sníst.
 Nepřestával jej nutit jíst.
 Kdyby odmítnul
 udeřil by jej.
 Přinutil jej sníst jich hodně.
 Poté jej přinutil
 vypít velkou
 láhev vody.
 Přinutil toho muže
 vypít spoustu vody.
 Ten muž nemohl dělat nic,
 než ji všechnu vypít.
 Pokud chcete,
 aby lidé něco spolkli,
 udělejte jen toto,
 a pak to půjde dovnitř.
 Takže vypil hodně,
 hodně vody.
 Ten muž chtěl utéct pryč.

Ten, který byl zmlácen
 a přinucen
 jíst shnilá jablka
 a pít vodu, se neustále
 snažil utéct pryč,
 ale jezdec ho nenechal utéct.
 Držel ho tam
 a dál jej krmil
 jablky a vodou.
 Muž nepřestával naříkat,
 „Nikdy jsem ti
 neudělal nic zlého,
 a nikdy dříve
 jsem tě neviděl.
 Proč se mnou zacházíš
 takhle krutě?“
 Nepřestával naříkat a brečet.
 Jezdec nic neříkal
 a dál jej nutil
 jíst jablka a pít vodu.
 Nakonec to ten muž,
 který spolknul hada,
 již nemohl snést.
 Byl tak vyčerpaný,
 že padnul k zemi.
 Poté, co byl zbit,
 a příliš mnoho
 toho snědl a vypil,
 padnul k zemi
 a začal zvracet.
 Jezdec dokonce užil
 svých paží,
 aby jej takto zmáčknul,
 aby jej přiměl zvracet.
 Vyplivnul jablka,
 vodu, a hada.
 Když to viděl, pochopil proč.
 Přemýšlím, proč musel jíst
 shnilá jablka?
 Aby bojoval
 jedem proti jedu.
 Jedem?
 (Aby bojoval s jedem.)
 Aby bojoval s jedem.
 Je to tak? Shnilá jablka
 pomáhají proti jedu?
 Jak úžasné!
 Vy všichni to víte? Dobrá.
 Pokud vám v budoucnu
 had vlezl do krku,

můžete jít rychle
 do kuchyně,
 abyste našli ta shnilá
 jablka z minulého měsíce
 a spolknout je.
 Pak otočit kohoutkem
 na vodu a pít ji.
 Nebo požádat hlídače,
 aby vám pořádně naplácal.
 Takže teď ten člověk
 znal důvod.
 Pokleknul,
 aby poděkoval záchránci
 svého života a požádal
 o odpuštění za jeho
 proklínání. Tento příběh
 je velmi podobný naší
 situaci, je to tak? Ten had
 je jako naše ego. Jsme jím
 téměř veskrze otráveni,
 ale nenecháme ho jít.
 To protože
 jsme příliš zmateni.
 Nevíme, že máme
 „uvnitř“ hada.
 Myslíme si, že jsme lidé,
 ale naše ego
 je jako had.
 Pamatujete si
 příběh z Bible
 o hadovi?
 Svedl první lidské bytosti
 ke sněžení těch jablek.
 Zvláštní, ten had
 ji také nechal jíst jablka.
 Proč jdou vždy
 hadi a jablka
 ruku v ruce?
 Od počátku času
 byli v historii
 hadi spojeni s jablky.
 Zvláštní!
 Nemyslíte si,
 že je to zvláštní?
 Pokud chceš spát,
 prostě spi. Dobrá.
 My jsme stejní.
 Někdy ani nevíme,
 že jsme spolknuli hada,
 protože jsme

jako ten spící člověk:
nevíme.
Z nevědomosti
mnozí z nás nevědí,
že ego je jedovaté
a pro nás škodlivé.
Pořád se jej držíme
a nepustíme jej.
Nedokážeme přijmout
žádnou kritiku, myslíme si,
že jsme takoví a takoví,
nikdy nepřiznáme své chyby
– vždy si myslíme,
že jsme ohromní.
Je tu někdo,
kdo si o sobě myslí,
že není ohromný?
Prosím zvedněte ruku.
Jen jeden člověk si myslí,
že není ohromný.
Všichni ostatní jsou ohromní!
Gratuluji!
Nikdo se neodvažuje
zdvihnout ruku?
Chcete si uchovat
„hada“ ve svém těle.
Je tu někdo, kdo si myslí,
že je ohromný?
Prosím zvedněte ruku.
Ne? Nikdo není ohromný?
Proč jste dnes tak tiší?
Je to, protože jste
zrovna snědli „jablka“?
Nemyslíte si,
že jste ohromní,
a nemyslíte si ani,
že nejste ohromní.
Takže v jaké jste
situaci?
Řekněte mi.
Uprostřed. Obyčejné.
Uprostřed.
Uprostřed. (Obyčejné.)
Obyčejné.
Být obyčejný
znamená mít ego
či nemít ego?
Obyčejní lidé nemají ego?
Žertujete.
(Mají!)

Pak je to v pořádku.
Takže vy všichni
nemáte ego?
(Máme.)
Máte ego? (Ano.)
Opravdu? Kolik?
(Nevíme.)
Nevíte. (Hodně!)
Hodně! Počítali jste to?
Kolik jste napočítali?
Jedno, dvě, tři, čtyři, pět...
Máme jej více či méně.
Je velmi obtížné,
velmi obtížné ovládat ego.
Žiji s egy každý den,
tak to vím.
Je jich tu mnoho.
Každý člověk
má několik eg.
Každý člověk
má několik eg.
Někdy je velmi vyčerpávající
s nimi být;
je velmi únavné být s egy.
Není únavné
být s lidmi,
ale lidé si přináší svá ega.
Někdy, když odvedou
trochu práce
a získají špetku
takzvaných zásluh
službou veřejnosti,
myslí si,
že jsou ohromní
a začnou polevovat,
dělat potíže
a myslí si, že jsou v pořádku.
Ale já jim vždy říkám,
„Jakoukoliv práci děláme,
děláme ji pro sebe,
ne pro druhé.“
Když pracujeme,
získáváme požehnané
odměny. Ano? Rozumíte?